

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Compostellano Archiepiscopo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

idem efficere noluit, præsertim cum nulla esset satisfactio de tot & tantis injuriis subsecuta, nec tu etiam ab inceptis quiesceres; licet ipsam postmodum, pro eo quod Clericos ad mandatum electi, qui eam relaxare volebat, celebrare nolentes coram propriis parentibus & amicis, ut asserbatur eidem, exoculari mandaveras, & crudelitates alias exerceri, ne punirentur fontes, ad tantum evitandum periculum relaxarit, in his & aliis damna plurima sustinens & gravamen; & ut adderes afflictionem afflicto, eundem pro gravaminibus ipsis volentem ad sedem apostolicam properare fecisti sub publica custodia detineri. Hæc autem de tua regali magnificentia non facile crederemus, nisi nuper quasdam nobis litteras indifcretione plenas & præsumptione non vacuas direxisses, quibus inter cetera quæ non sunt digna relatu, hæc nobis scribere præsumpsisti, quod cuilibet de te sinistra suggerenti aures libenter apponere consuevimus, & coram omnibus contra te non erubescimus in verba prorumpere inhonesta. quod nostram non illustrat, providentiam, sed obfuscat; quia sancti successores Petri non consueverunt inferre convitia, sed ea exemplo Christi cum patientia sustinere. Sanè nullus Principum, quantumlibet magnus, nisi forsan hæreticus aut tyrannus, tam irreverenter & arroganter nobis aut prædecessoribus nostris scribere attentavit, propter ejus reverentiam & honorem cujus representamus in apostolatu personam. Sed & illud quod in eisdem litteris subscripsisti non sapit catholicam puritatem, sed hæreticam videtur perfidiam exhalare, quod videlicet nullatenus in eis qui religionem simulant, & maxime in Prælatibus & Clericis, melius potest frangi vel comminui simulachrum luxu atque superbiæ quam si eis nimia superabundantia temporalium, quam à te habent & patre tuo in regni tui ac successorum tuorum maximum præjudicium, subtrahantur, & filiis tuis ac regni defensoribus in multis patientibus indigentiam assignetur. Nobis autem pro minimo est ut à te vel ab humano die, sicut dicit Apostolus, judicemur, quoniam qui nos judicat Dominus est; nec agere desistemus quod idem Apostolus ait: *Argue, increpa, obsecra; in omni patientia & doctrina.* Quare arguentes & increpantes more pii patris, qui filium quem diligit corripit, obsecramus te, fili carissime, per misericordiam Iesu Christi quatinus illa mensura contentus quam Deus tibi donavit, ad

ecclesiastica jura non extendas aliquatenus manus tuas, sicut nec nos ad regalia jura manus nostras extendimus; relinquens nobis judicium Clericorum, sicut & nos laicorum judicium tibi relinquimus: quia secundum Apostolum servus suo domino stat aut cadit; ne si alienum tibi officium usurpaveris, exemplo Ozia Regis divinam sentias ultionem. Quoniam igitur excessus hujusmodi multipliciter apud homines obnubilant famam tuam & conscientiam maculant apud Deum, serenitatem tuam rogamus attentius & monemus, salubriter consulentes, quatenus habens respectum ad illum cui nuda sunt qualibet & aperta, qui etiam nec falli poterit nec corrumpi, prædictum Episcopum propriæ restituens libertati, ablata eidem restituas universa, & de damnis, injuriis, & gravaminibus sibi & Ecclesie irrogatis satisfaciens competenter, ab eisdem & similibus sic desistas ut majestatem divinam, quam propter hoc graviter offendis, valeas complacere, ac cum defeceris, in tabernacula recipiaris aeterna. Alioquin, quantumcunque te in Domino diligamus & honori tuo deferre velimus, quia magis est Regi Deo quam Regi homini deferendum, noveris quod in jure suo non deerimus Episcopo memorato, qui sumus omnibus in justitia debitores. Datum Laterani v. i. Kal. Martij, anno quartodecimo.

COMPOSTELLANO
Archiepiscopo.

Vehementer nos comedit zelus domus Dei, ad cujus sumus, licet immeriti, custodiam deputati, cum ab illis affligitur qui eam deberent potius confovere, ac gravatur ab eis per quos deberet ab aliis defensari: quibus paterno compatiens affectu, non minus urimur pro eisdem quam pro domo Domini quam affligunt. Sanè, sicut ex litteris venerabilis fratris nostri Episcopi Colimbriensis accepimus, carissimus in Christo filius noster Rex Portugalesis illustris hoc prout convenit non attendens, nec saluti suæ consulens & honori, ommissa reverentia redemptoris, se de rebus ecclesiasticis plus debito intromittens, Ecclesias & ecclesiastica beneficia confert quibus vult personis & aufert, destituendo illos qui sunt canonicè per dictum Episcopum in Ecclesiis suæ diocesis instituti &c. *in eundem serè modum ut in alia usque detineri.* Quapropter dilectum filium M. Capellanum suum, qui cum ipso in hujusmodi tribulationibus spe-

Epist. 9.
Super eodem.

cialius permanebat, de nocte latenter mutato habitu quasi nudum ad sedem apostolicam destinavit. Cum autem dictus Episcopus appellationem interpositam per procuratorem idoneum memoratum Capellanum suum fuerit profecutus, dictus Rex non curavit idoneum mittere responsalem, licet quidam simplex nuntius ipsius P. dictus Abbas nobis ex parte sua litteras minus providas praesentavit. Quia vero quanto praedictum Regem ampliori caritate diligimus, tanto majori dolore turbamur quotiens nobis ea de ipsius actibus referuntur quae famam ejus obnubilant apud homines & conscientiam maculant apud Deum, fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus atque praecipimus quatenus eundem Regem moneas attentius & efficaciter inducere non postonas ut memoratum Episcopum propriae restituat libertati, ablata eidem restituens universa, & de damnis, injuriis, & gravaminibus supra dictis sibi & Ecclesiae irrogatis satisfaciens competenter, ab eisdem & similibus de cetero sic desistat quod offensam divinae majestatis evitet, quam propter hoc creditur incurrisse, & apud homines ejus opinio, quae per praedicta maculata fuerat, releveretur. Alioquin, quantumcunque ipsius velimus honori deferre, quia tamen homini contra Deum deferre nolumus aliqua ratione, omni gratia, timore, ac amore postpositis ipsum ad hoc per illam quam magis videris expedire censuram & per poenam in compromisso statutam, qua se, sicut ex litteris Bracarensis electi nuper accepimus, voluntarie obligavit, sublato cujuslibet contradictionis & appellationis obstaculo compellere non postonas. Datum ut in alia per totum.

E I D E M.

*Epist. 10.
De negotio Episcopi Colimbricensis cum Egitanensis.*

Licet venerabilis frater noster Colimbricensis Episcopus, pro eo quod inter ipsum & Egitanensem Episcopum suffraganeum tuum super limitatione episcopatum suorum & quibusdam aliis quaestio ventilatur, te in causa sua possit judicem recusare, nos tamen de discretione tua ac prudentia plenè confisi, causam suam, quam habet contra carissimum in Christo filium nostrum Regem Portugalem illustrem, tibi de certa scientia duximus committendam. Quocirca fraternitati tuae per apostolica scripta mandamus quatenus habens praec oculis solum Deum, taliter in negotio ipso procedas quod & idem Episcopus suam & Ecclesiae suae justitiam pro-

sequatur, & nos devotionem tuam possimus exinde merito commendare. Ceterum quia, sicut accepimus, Cancellarius ejusdem Regis litteras nostras vel delegatorum nostrorum, quae mittuntur eidem, ob favorem ipsius aut interpretatur aliter quam se habeant, aut omnino subicit quod noscit regis auribus displicere, volumus & mandamus quatinus litteras quas super eodem negotio ipsi Regi dirigimus, per tuum Clericum ei praesentari facias, & legi etiam continentiam earundem; ipsum Cancellarium monens auctoritate nostra pariter & inducens ut sicut divinam non vult & nostram indignationem incurrere, ab opere tam iniquo de cetero conquiescat. Datum ut in alia.

ARCHIEPISCOPO ET
suffraganeis Ecclesiae Senonensis.

ADversus quosdam Clericos vestrorum dioecelsum, qui dudum ad sedem apostolicam accedentes, a vicinis Episcopis, Castellano videlicet, & Ortano, Sutrino, & Nepesino, temerè se fecerunt ad sacros ordines promoveri, gravi fuimus indignatione commoti, pro eo maxime quod quosdam eorum per falsas litteras & simoniacam pravitatem accepimus fuisse promotos. Unde ordinatores a potestate suspendimus ordinandi, & ordinatis executionem interdiximus ordinum taliter susceptorum, super hoc vobis litteras apostolicas destinantes. Nuper autem multi de ipsis ad nostram praesentiam revertentes, cum multo fletu & ejulatu quotidie non cessabant ad nos opportunè importunè clamare, suppliciter obsecrantes ut cum eis misericorditer agere dignaremur. Quibus diu nos difficiles exhibuimus & severos in tantum quod eis sub poena excommunicationis injunximus ut redirent, nec nos super hoc diutius molestant. Sed nec sic quidam eorum ab obsecrationis instantia desistere voluerunt, quod magis repellentur a nobis, eò magis apud nos ut misereremur instantes. Ejus denique nos exemplo qui cum iratus fuerit non obliviscitur misereri, rigorem mansuetudine providimus temperandum, cum & ipsi, exemplo Iacob luctantis cum angelo, nullatenus nos dimitterent, nisi eis benedicere curaremus. Quocirca fraternitati vestrae per apostolica scripta mandamus quatenus his qui de praedictis duobus criminibus canonice se purgaverint, falsitate videlicet litterarum & simoniaca pravitatem, suspensionis sententiam quam in eos tulimus relaxetis;